

SNØMANNEN KALLE

Snømannen Kalle
var så grei og god som
gull.
Tenk at nesen hans var en
gulerot,
begge øynene av kull.

Snømannen Kalle
var av is og sne og vann.
Men det sies at en
vinternatt
ble det liv i Kallemann
Det må ha vært litt
trolldom
i den flosshatten han fikk,
for tidlig neste morgen
så var Kalle ute og gikk.

Snømannen Kalle
var det liv i, kan du tro.
Alle barna så at han kunne gå
og han vinket litt og lo.

Snømannen Kalle,
kjente solen som en brann.
Og han sa som så:
"La oss leke nå
før jeg smelter bort som vann"
Ute i gaten med et kosteskaft i hand
løp han ut og inn som en virvelvind,
ropte "Ta meg om du kan"

Så fór han rundt omkring i by'n
og stanset aldri opp.
Han bare sto et øyeblikk
da konstabelen ropte: Stopp!

For snømannen Kalle
måtte skynde seg avsted,
så han sa: "Farvel,
jeg må dra i kveld,
jeg må fly som bare det."
Dumpedi-dump-dump
Dumpedi-dump-dump
Kalle går og går
Dumpedi-dump-dump
Dumpedi-dump-dump
Velkommen neste år!